

Arrest

nr. 236 335 van 2 juni 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN VRECKOM
Adolphe Lacomblélaan 59-61 b5
1030 SCHAARBEEK**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

---

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 10 mei 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 februari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2020.

Gelet op de beschikking van 18 maart 2020 houdende de annulatie van de terechtzittingen vanaf 18 maart 2020 als preventieve maatregel ter vermindering van de verspreiding van COVID 19.

Gelet op de beschikking van 5 mei 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 mei 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. BUEKENHOUT *loco* advocaat H. VAN VRECKOM en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 31 oktober 2015 samen met zijn twee minderjarige kinderen. Verzoeker verklaarde er zich een eerste maal vluchteling op 9 november 2015.

Op 2 maart 2018 nam het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker ging in beroep tegen deze beslissing.

Bij arrest nr. X van 8 oktober 2018 oordeelde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen eveneens tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Zonder België te verlaten diende verzoeker op 18 februari 2019 een tweede verzoek om internationale bescherming in.

Op 30 april 2019 nam het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing houdend 'niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)'. Deze beslissing werd op 2 mei 2019 aangetekend naar verzoeker verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde bij uw eerste verzoek om internationale bescherming de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten, van etnische origine Tamil te zijn en van geloofsovertuiging hindoe te zijn. U bent geboren in Kandy op 31 juli 1978. In 1982 verhuisde u met uw familie omwille van etnische problemen naar Paruthithurai in Jaffna. In 1990 verhuisde u naar Iranaippalai in de Vanni. In 2003 huwde u officieel met A. S.. Jullie zonen werden geboren in 2004 en 2007. Van 2003 tot 2006 baatte u een videoverhuurzaak uit, van 2002 tot 2007 werkte u als visser. Van 2002 tot november 2008 hielp u soms gedwongen de LTTE: u hielp bij het bewaken van de grens en u hielp de zeetijgers met onder meer het aanmeren van boten en het transporteren van petroleumvaten. Uw echtgenote werkte van 2002 tot 2007 voor de LTTE als kleermaakster. Noch u, noch uw echtgenote waren lid van de LTTE. In maart 2009 werd u gewond bij een aanval op jullie dorp. U ging met uw gezin naar het ziekenhuis in Mathelan. U verbleef 28 dagen in Mathelan, uiteindelijk ging u er weg omdat u zich wilde overgeven aan het leger. U ging met uw gezin naar Sundikulum, waar u aankwam op 2 april 2009. Die dag werd uw echtgenote in Sundikulum meegenomen door het leger, u en uw kinderen werden naar Nahar tempel gebracht, en vervolgens naar Kudathanai. Op 4 april 2009 kwam u aan in Kudathanai. Bij een tempel in Kudathanai maakte u enkele dagen laterdiezelfde dag kennis met P. N. (Su. of Pi. N., (...)), die weduwe was en zich ontfermde over u en uw kinderen. U ging in de woning van N. wonen. U ging over de verdwijning van uw vrouw informeren bij de CID, die u vertelde drie dagen later terug te komen voor een update. De derde dag kreeg u echter geen informatie van de CID ambtenaar. Een week later kwamen mensen van het leger naar uw huis, waar ze u beledigden en uw kinderen sloegen. Twee weken na uw aankomst in Kudathanai werd u gekidnapt door mensen in een witte bestelwagen, u werd meegenomen naar een plaats genaamd Ambelan of Amman. U werd ervan beschuldigd de man te zijn van een LTTE-lid en u werd gemarteld. In mei 2009 informeerde iemand van het leger, genaamd Su., N. dat uw echtgenote S. en de personen die samen met uw echtgenote opgepakt waren niet meer leefden. Van 2009 tot 2012 moest u zich elke dag aanmelden en uw handtekening geven aan militairen, u werd geregeld gemarteld door personen van het leger of van de CID. Vanaf 2012 moest u wekelijks uw handtekening geven en werd u minder vaak gemarteld. In oktober 2012 sloot u een kerkelijk huwelijk met N. omdat er geroddeld werd over jullie.

Via uw vriend I. en diens oom kwam u in contact met een smokkelaar. In juni 2014 vertrok u met uw kinderen naar Udappu, waar u zes tot zeven maanden verbleef in afwachting van uw vertrek naar het buitenland. U was van plan naar Australië te gaan, maar toen u hoorde dat mensen om het leven kwamen bij de reis naar Australië, wou u dit niet meer riskeren. In januari 2015 ging u naar Negombo, waar u zeven maanden in een woning van de smokkelaar verbleef in afwachting van uw vertrek naar het buitenland. Op 28 oktober 2015 verliet u samen met uw minderjarige kinderen K. Ag. ((...)) en K. Aga. ((...)) Sri Lanka met paspoorten op jullie eigen naam. Jullie vlogen naar een onbekende plaats. Met de auto werden jullie van een huis op een onbekende plaats naar Brussel gebracht waar jullie aankwamen op 31 oktober 2015. Op 9 november 2015 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

In België kwam u toevallig via een vriend te weten dat uw echtgenote N. (Su. of Pi. N., (...)), met wie u geen contact meer had gehad sinds uw verblijf in Udappu, met twee van haar kinderen in België verblijft sinds januari 2015. In juni 2016 slaagde u erin contact op te nemen met haar. Jullie laatste ontmoeting dateerde van oktober 2017, sindsdien hadden jullie enkel telefonisch contact. Er was een ruzie met haar en haar kinderen, die u niet aanvaardden als vader, daarom gingen jullie uiteen. U hoopte in de toekomst weer samen met N. te kunnen zijn.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) de volgende documenten neer: 11 foto's van u en uw gezin, een geplastificeerde kopie van uw identiteitskaart, een uittreksel uit het geboorteregister op uw naam, een kopie van uw verblijfscertificaat, uittreksels uit het geboorteregister op naam van uw twee zonen, uittreksels uit het geboorteregister op naam van uw eerste echtgenote (kopie) en uw tweede echtgenote (origineel), een foto van uw huwelijk met uw tweede echtgenote, kopieën van de Belgische verblijfstitels van uw tweede echtgenote en haar twee kinderen, het adres van uw tweede echtgenote in België, medische attesten met betrekking tot uw medische toestand en die van uw zoon Agas, een CD-rom met informatie betreffende uw medische toestand, een envelop uit Sri Lanka en de gegevens van uw vriend in Londen.

Op 2 maart 2018 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan onder meer het door u beweerde verblijf tot oktober 2015 in Sri Lanka, uw problemen in Sri Lanka en uw reis naar België. Voorts bood u geen zicht op uw activiteiten en betrokkenheid bij de LTTE. U tekende beroep aan tegen deze beslissing en legde daarbij een aanvraag tot een afspraak bij een psycholoog en een psychologisch attest neer. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde in zijn arrest van 8 oktober 2018 de beslissing en argumentatie van het CGVS.

Zonder België verlaten te hebben diende u op 18 februari 2019 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde bij uw huidige verzoek dat u eerder niet de waarheid had verteld over uw betrokkenheid bij de LTTE. U verklaarde dat u wel lid was van de LTTE. Uw LTTE naam was E. A. en uw taak was mogelijke spionnen identificeren en de LTTE hierover inlichten. U haalde voorts aan dat uw zoon heel ziek is omwille van het feit dat u lid was van de LTTE. Uw zoon heeft een mentale ziekte, kan niet goed praten en gaat nu naar een speciale school. Ter ondersteuning van uw tweede verzoek om internationale bescherming legde u volgende documenten neer: een certificaat van verblijfplaats, een medisch document van uw zoon, een brief van een priester, een kopie van een brief van een priester, een brief van een parlementslid, twee medische documenten, een foto van een lid van de LTTE, een envelop, een kopie van een DHL-envelop, kopieën van drie medische documenten, negen internetartikels en rapporten, een e-mail van uw advocaat, een brief van uw advocaat.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Wat betreft de stukken die u neerlegt met betrekking tot uw gezondheidstoestand moet er immers op worden gewezen dat deze stukken niet van aard zijn om aan te tonen dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Uit de door u neergelegde recente medische attesten (d.d. 04/01/2019 en 02/04/2019) blijkt immers slechts dat u in februari 2017 een heupprothese heeft gekregen, daardoor nog chronische pijn heeft aan uw rechterheup en dat er zich mogelijk vreemde metalen voorwerpen bevinden in uw lichaam. De door u neergelegde medische attesten d.d. 06/07/2017 en 10/07/2017 bevatten evenmin elementen die erop wijzen dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen, bovendien dateren deze attesten van geruime tijd voor uw huidige verzoek. Het medisch attest d.d. 11/10/2018 vermeldt naast de heupprothese ook posttraumatische stress en opvolging hiervoor door een psycholoog. U legt echter geen enkel attest van uw psycholoog neer, nochtans is er sprake van een rapport van de psycholoog in het attest d.d. 11/10/2018. Aangezien het medisch attest d.d. 11/10/2018 slechts posttraumatische stress aangeeft, zonder enige verdere concrete inhoudelijke vaststellingen en specificering van symptomen, gevolgen of mogelijke impact op uw deelname aan de asielpcedure, kan op basis van dit document niet geconcludeerd worden dat u niet in staat zou zijn op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze deel te nemen aan de procedure.

Het psychologisch attest van 19 juni 2018 van Ulysse dat u neerlegde in beroep leidt niet tot andere conclusies. De RvV stelde reeds dat dit attest olledig gesteund is op uw verklaringen en dat het attest dan ook slechts kan worden aanzien als een bevestiging van uw verklaringen over uw psychische problemen en geheugenproblemen en niet van een conclusie van een ernstig onderzoek naar deze psychische problemen. Ook wordt nergens in het rapport vastgesteld dat uw cognitief geheugen zou zijn

aangetast waardoor u in de onmogelijkheid zou zijn concrete gegevens en gebeurtenissen op een correcte wijze mee te delen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle documenten in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissarisgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissarisgeneraal het verzoek niet-ontvankelijk.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u uw huidig verzoek deels steunt op de motieven die u naar aanleiding van uw eerste verzoek hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat het CGVS uw eerste verzoek om internationale bescherming heeft afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof kon worden gehecht aan onder meer uw beweerde verblijf in Sri Lanka tot oktober 2015 en uw problemen in Sri Lanka en omdat u geen duidelijk zicht bood op uw betrokkenheid bij de LTTE. U tekende beroep aan tegen deze beslissing. De RvV bevestigde de beslissing en argumentatie van het CGVS. De RvV stelde onder meer in zijn beslissing dat de medewerkingsplicht inhoudt dat verzoeker zo duidelijk en nauwkeurig mogelijk zijn levensloop aanbrengt en dat dit manifest niet het geval was. U tekende geen cassatieberoep aan tegen deze beslissing. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt met betrekking tot gebeurtenissen die deels verband houden met uw vorige verzoek, met name dat u wel degelijk lid was van de LTTE, dat uw naam bij de LTTE E. A. was en dat uw taak bestond uit het identificeren van personen die de LTTE bespioneerden, moet immers worden benadrukt dat deze niet overtuigen. Er dient immers opgemerkt te worden dat u deze beweringen niet op objectieve wijze staaft, waardoor dit blote beweringen blijven. Dat u pas bij uw tweede verzoek uw verklaringen in deze zin aanpast, nadat u in het kader van uw eerste verzoek maar liefst drie persoonlijke onderhouds bij het CGVS had, daarbij herhaaldelijk geconfronteerd werd met de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen, uitgebreid de kans kreeg om de waarheid te vertellen en herhaaldelijk uw verklaringen aanpaste, zoals blijkt uit de eerdere beslissingen van het CGVS en de RvV, en nadat u bij het beroep tegen de beslissing in uw eerste verzoek nogmaals bij hetzelfde relaas bleef, tast de geloofwaardigheid van uw huidige verklaringen ernstig aan. U verklaarde dat u bij uw eerste verzoek niet de waarheid vertelde omdat u gehoord had van de Tamilgemeenschap dat u niet erkend zou worden als u zei dat u lid was van de LTTE en omdat u niets had om te bewijzen dat u lid was van de LTTE omdat u niet deelnam aan gevechten (zie verklaring volgend verzoek, punt 15). Het CGVS kan geen geloof hechten aan deze verklaring. Immers blijkt uit uw eerdere verklaringen dat u reeds bij uw eerste persoonlijk onderhoud bij het CGVS op de hoogte was dat leden van de LTTE kunnen erkend worden als vluchteling ("Ik weet dat LTTE leden in Europa geaccepteerd worden en kunnen blijven maar ik zei het niet omdat ik geen lid was", notities van het persoonlijk CGVS d.d. 27/09/2017, p. 16).

Het CGVS merkt voorts op dat uw huidige verklaringen nog steeds niet overeenstemmen met die van uw tweede echtgenote N. (Su. of Pi. N., (...)). U geeft nu wel toe dat u lid was van de LTTE en dat uw naam bij de LTTE E. A. was (zie verklaring volgend verzoek, punt 15), zoals uw echtgenote verklaard had, maar u zegt dat u niet deelnam aan gevechten en dat uw taak bestond uit de identificatie van personen die de LTTE bespioneerden (zie verklaring volgend verzoek, punt 15). Uw echtgenote verklaarde echter bij haar verzoek om internationale bescherming, geruime tijd voor u een verzoek om internationale bescherming indiende, dat u een zeetijger was, dat u veel voor de LTTE hebt gedaan, dat

u zou verteld hebben dat u een hoge rang had, en dat u als bewaker gewerkt heeft voor So, een belangrijke persoon bij de LTTE (zie gehoorverslag CGVS 1510424, d.d. 28/04/2015, p. 7, 24, 25). Tijdens een later onderhoud verklaarde N. dat u aan haar gezegd had dat u een zogenaamde Zwarte Tijger was (zie CGVS 1510424 d.d. 15/02/2018, p. 7, 8). U vermeldt in uw huidige verzoek wel de zeetijger Eso, wellicht "So" over wie uw echtgenote sprak, maar u verklaart slechts dat zijn lijfwachten erkend zijn als vluchteling in Frankrijk en dat een vriend van een lijfwacht van So, van wie u een foto neerlegt, kan bevestigen dat u lid was van de LTTE (zie verklaring volgend verzoek, punt 15). Dat uw huidige verklaringen over uw betrokkenheid bij de LTTE nog steeds op belangrijke punten niet overeenstemmen met die van uw echtgenote en dat u uw verklaringen hieromtrent nogmaals aanpaste zonder objectief bewijs, wijst erop dat u nog steeds geen duidelijk zicht biedt op uw werkelijke profiel en betrokkenheid bij de LTTE. In het arrest d.d. 08/10/2018 werd reeds opgemerkt dat het niet aan de Raad is om te speculeren over uw activiteiten tijdens de burgeroorlog. In het licht van bovenstaande opmerkingen blijkt dat u nog steeds geen duidelijk zicht biedt en is het ook niet aan het CGVS om te speculeren over uw activiteiten.

Voorts stelt het CGVS vast dat u in uw huidige verzoek geen verdere verklaringen aflegt over uw verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Nochtans oordeelde het CGVS in zijn eerste beslissing op basis van talrijke elementen dat u geen zicht bood op uw reële verblijfplaatsen voor uw komst naar België en volgde de RvV deze beoordeling en argumentatie. Dat u in uw huidige verzoek geen bijkomende verklaringen aflegt met betrekking tot uw beweerde herkomst en deze herkomst slechts poogt te staven door zeer recent opgestelde documenten met een gesolliciteerd karakter neer te leggen (zie hieronder) volstaat niet om de geloofwaardigheid van het door u beweerde verblijf tot 2015 in Sri Lanka te herstellen. Ook over de problemen die u had in Sri Lanka, met name uw vermeende ontvoering en de slagen en foltering die u onderging, gaf u geen bijkomende verklaringen in uw huidige verzoek. Uw advocaat haalde in haar brief (d.d. 23/01/2019) en e-mail (d.d. 25/03/2019) aan dat u geslagen en gefolterd werd omdat u ervan verdacht werd voor de LTTE te werken, wat een gedeeltelijke herhaling is van uw verklaringen in het kader van uw eerste verzoek. Het CGVS stelde echter reeds in zijn eerste beslissing dat u tegenstrijdige verklaringen aflegde over uw vermeende ontvoering en de slagen en verwondingen die u onderging in Sri Lanka. Bij uw huidige verzoek ondernam u geen enkele poging om de geloofwaardigheid van de vermeende problemen die u meemaakte te herstellen.

Met betrekking tot uw verklaring dat uw zoon heel ziek is omdat u lid van de LTTE was (zie verklaring volgend verzoek, punt 15) dient opgemerkt te worden dat dit een blote bewering is die u op geen enkele wijze staft. Hoewel u verklaart dat uw zoon mentaal ziek is, dat hij nu naar een speciale school gaat en spraakproblemen heeft (zie verklaring volgend verzoek, punt 15, 21), staft u dit niet aan de hand van documenten van een arts, psycholoog of school. De oorzaak van uw zoons vermeende mentale ziekte staft u evenmin. U legde slechts één document neer met betrekking tot uw zoon, met name een medisch attest van een ziekenhuis in Sri Lanka d.d. 20/11/2018 dat betrekking heeft op de medische behandeling van uw zoon in februari 2011 na een aanval door onbekenden. Dit document dateert van ruim zes jaar na de vermeende verwonding en medische behandeling, wat de bewijswaarde ervan aanzienlijk vermindert. Bovendien geeft dit document slechts aan dat een onbekende persoon uw zoon verwondde. Uit dit document kan niet afgeleid worden in welke omstandigheden uw zoon gewond geraakte en wat de aanleiding was tot het vermeende incident.

Met betrekking tot de medische problemen van uzelf en uw zoon, meer specifiek uw verklaring dat het onmogelijk is om medische behandeling te krijgen voor uw zoon in geval van terugkeer naar Sri Lanka (zie verklaring volgend verzoek, punt 21), wijst het CGVS er op dat ingevolge artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet, in werking getreden op 1 juni 2007, voor een beoordeling van deze medische elementen waarvan u meent dat ze een reëel risico inhouden voor het leven of de fysieke integriteit of een reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in uw land van herkomst, u een aanvraag voor een machtiging tot verblijf dient te richten aan de minister of zijn gemachtigde.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Over het geheel van Sri Lankaanse documenten moet vooreerst worden vastgesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat–generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in Sri Lanka een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Sri Lankaanse documenten bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas bijzonder relatief. Het certificaat van verblijfplaats (d.d. 30/11/2018), het medische document met betrekking tot uw zoon (d.d. 30/11/2018), de brief van de priester van St. Antony's Church (d.d. 28/11/2018) en de brief van het parlamentslid (d.d.

02/11/2018) dateren allemaal van na de negatieve beslissing in uw eerste verzoek om internationale bescherming en vertonen aldus een gesolliciteerd karakter. De brief van de priester van St Agnes' Church is niet gedateerd maar vertoont tevens een gesolliciteerd karakter gezien deze brief opgesteld is in functie van de asielpcedure ("So if you could give him asylum in your country..."). Deze gesolliciteerde documenten hebben bijgevolg geen objectieve bewijswaarde. Het certificaat van verblijfplaats is opgesteld op initiatief van uw familielid P. An. en is onvoldoende om uw verblijf in Kudathanai tot 2014 te staven. Ook de brief van de priester van St Antony's Church d.d. 28/11/2018 is onvoldoende om uw verblijf te staven, bovendien legde u slechts een kopie neer van dit document, wat de bewijswaarde ervan verder vermindert, gezien kopieën makkelijk door middel van knip- en plakwerk bewerkt kunnen worden. Het CGVS oordeelde in zijn eerste beslissing op basis van talrijke elementen dat u het CGVS in het ongewisse liet over onder meer uw reële verblijfplaatsen en bezigheden voor uw komst naar België. De RvV volgde deze beoordeling en argumentatie en wees erop dat u geen zicht bood op uw verblijfssituatie de voorbije jaren. Dat u op geen enkele concrete wijze aangeeft waar het CGVS fout was bij zijn beoordeling en uw verblijf slechts staat aan de hand van recent opgestelde, gesolliciteerde documenten is allerm minst voldoende om de geloofwaardigheid met betrekking tot uw verklaarde verblijf te herstellen.

Het medische document met betrekking tot de verwonding van uw zoon werd hierboven reeds besproken. Dit document kan uw bewering dat uw zoon aangevallen werd door het leger (zie verklaring volgend verzoek, punt 15) niet staven. De brief van de priester van St Agnes' Church is onvoldoende om uw profiel en problemen te staven. Er wordt immers slechts vaagweg vermeld dat u de LTTE hielp en uw persoonlijke problemen, met name de door u beweerde ontvoering en herhaaldelijke martelingen, worden niet vermeld in dit document. De brief van parlamentslid Sh. Sr. legt u neer om te bewijzen dat u de LTTE steunde, dit parlamentslid zou ook lid geweest zijn van de LTTE en zou weten dat u lid was van de LTTE, zo zei u (zie verklaring volgend verzoek, punt 17). Echter blijkt uit de inhoud van dit document dat deze brief opgesteld is op vraag van uw zus en een gesolliciteerd karakter vertoont. Bovendien merkt het CGVS op dat u bij uw eerste verzoek om internationale bescherming verklaarde dat de naam van uw enige zus L. Kr. is (zie verklaring DVZ eerste verzoek om internationale bescherming, punt 17) en dat u sinds 2008 geen contact meer had met uw ouders en zus en niet wist waar ze verbleven (zie notities van het persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 27/09/2017, p. 6), terwijl uw zus volgens deze brief Ke. U. heet. Dat uw zus, met wie u volgens uw vorige verzoek geen contact meer had sinds 2008, recent onder een andere naam een bewijsstuk vroeg aan een parlamentslid, doet twijfels rijzen met betrekking tot de authenticiteit van dit document. Het CGVS merkt voorts op dat ook in dit document uw functie of taken bij de LTTE niet beschreven worden en dat er slechts vaagweg wordt aangegeven dat u de LTTE "zwaar steunde", en dit op basis van de verklaringen van uw zus. Bijgevolg kan ook dit document het door u beweerde profiel en betrokkenheid bij de LTTE niet staven.

De envelop en de kopie van de DHL-verzending tonen hoogstens aan dat u post uit Sri Lanka heeft ontvangen. De medische attesten met betrekking tot uw gezondheidstoestand zijn geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin u uw verwondingen opliep en tonen niet op objectieve manier een oorzakelijk verband aan tussen de door u aangehaalde incidenten en uw medische en psychologische toestand. Evenmin bieden deze attesten enige informatie die vermag de tegenstrijdigheden en ongeloofwaardigheden in uw verklaringen te verklaren of te weerleggen.

De foto waarop onder meer een vriend van een lijfwacht van Eso, brigadier bij de zeetijgers, staat, heeft geen bewijswaarde met betrekking tot de door u ingeroepen persoonlijke vrees voor vervolging. U beweert weliswaar dat deze persoon, die nu in Frankrijk woont, lid van de LTTE was en dat hij kan bevestigen dat u ook lid van de LTTE was, maar u vermeldt zelfs de naam van deze persoon niet en zijn identiteitskaart en documenten waarvan sprake (zie verklaring volgend verzoek, punt 15) legt u niet neer. Bijgevolg kan deze foto van elf ongeïdentificeerde personen in burgerkledij uw verklaringen op geen enkele wijze staven.

De negen artikels en rapporten neergelegd door uw advocaat kunnen de bevindingen van de COI Focus "Sri Lanka: Risico bij terugkeer" van 29 mei 2018 (update) niet ombuigen. Uit deze informatie blijkt dat de gevallen waarbij Tamils, al dan niet onder de Prevention of Terrorism Act (PTA), worden opgepakt of verder vervolgd bijna steevast gevallen zijn waarbij het slachtoffer op een of andere manier in verband kan worden gebracht met de LTTE. U kan zich echter niet beroepen op deze situatie gezien u nog steeds geen zicht biedt op uw ware profiel en betrokkenheid bij de LTTE. Met betrekking tot de e-mail en brief van uw advocaat dient opgemerkt te worden dat deze de neergelegde en hierboven besproken documenten oplist en uw verklaringen herhalen. Uw advocaat geeft tevens aan dat uw twee zonen in

geval van terugkeer vrezen gedood of gefolterd te worden of ernstige schade te lijden daar ze jonge tamoeles (sic) zijn met banden met de LTTE. Het volstaat hierbij op te merken dat gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, er geen sprake is van een actuele vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in hoofde van uw zonen.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet)."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 57/6, § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 48/3 tot 48/7 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat hij wel degelijk nieuwe elementen heeft aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor internationale bescherming in aanmerking komt en dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift nog volgende stukken: een gehoor met *Aide aux Personnes déplacées* van 20 november 2018 (stuk 3) en een gehoor met *Aide aux Personnes déplacées* van 1 maart 2019 (stuk 4).

Met een aanvullende nota van 10 maart 2020 brengt verzoeker nog volgende stukken bij: een getuigenis van dhr. Angamuthu Shanmuganathan (stuk 5) met kopie van zijn verblijfstitel (stuk 6), getuigenis van dhr. Donbosco Alagarasa Jerinkumar (stuk 7) met kopie van zijn verblijfstitel (stuk 8), algemene informatie (stukken 9, 10 en 11), medisch attest Dr. J. Sergeant van 5 september 2019, Medisc attest van Dr. V. Perlepe van 18 april 2019 (stuk 13), medisch attest van Dr. D. De La Kethulle van 4 januari 2019 (stuk 14), medisch attest van Dr. G. Puissant van 19 maart 2019 (stuk 15) en een medisch attest van Dr. Debrus van 5 mei 2019 (stuk 16).

Met een aanvullende nota van 18 mei 2020 brengt verzoeker nog volgende stukken bij: een medisch rapport van Dr. Moureaux / Constats van 13 maart 2020 (stuk 17), correspondentie met Dr. Moureaux in verband met een medische expertise (stuk 18), arrest Raad van State van X van 27 februari 2020 (stuk 19).

Ter terechtzitting legt verzoeker nog een rapport neer, opgesteld door psycholoog E. Belien dat betrekking heeft op zijn zoon, A. S. evenals een korte nota opgesteld door Dr. Ch. Debrus.

De verwerende partij legt met een aanvullende nota van 12 maart 2020 het rapport “*COI Focus Sri Lanka, de situatie bij terugkeer van Tamils*” van 22 mei 2019 neer.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker is voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, mist dan ook juridische grondslag.

2.3.2. In het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming op 2 maart 2018 besloot de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot een weigering van de

vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers beweerde verblijf tot oktober 2015 in Sri Lanka, zijn problemen in Sri Lanka en zijn reis naar België en verzoeker geen zicht bood op zijn profiel en betrokkenheid bij de LTTE. Verder werd geoordeeld dat aangezien verzoeker zijn beweerde band met de LTTE niet als geloofwaardig werd beoordeeld, rekening houdend met alle risicofactoren, een terugkeer naar Sri Lanka voor verzoeker mogelijk was.

Verzoeker ging in beroep tegen deze beslissing.

Bij arrest nr. 210 646 van 8 oktober 2018 oordeelde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen eveneens tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat verzoeker, in weerwil van de op hem rustende medewerkingsplicht, geen zicht bood op zijn verblijfplaats(en) de laatste jaren voor zijn komst naar België, geen geloofwaardige verklaringen aflegde met betrekking tot zijn reisweg, ongeloofwaardige en tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn contact met zijn tweede echtgenote in de periode voor zijn vertrek uit Sri Lanka en hun weerzien in België, alsook geen zicht bood op zijn ware profiel, betrokkenheid bij de LTTE en activiteiten en de door verzoeker voorgelegde documenten niet van aard waren om de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin om te buigen. Daarnaast oordeelde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat verzoeker geen concrete elementen aanbracht waaruit een reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van de subsidiaire bescherming kon blijken.

In het kader van het huidig (tweede) verzoek om internationale bescherming stelt verzoeker zijn verklaringen bij in verband met zijn betrokkenheid bij de LTTE. Verzoeker geeft thans aan wel lid te zijn geweest bij de LTTE, waarbij zijn naam E. A. was en zijn taak eruit bestond om mogelijke spionnen te identificeren en de LTTE hierover in te lichten. Verzoeker haalt voorts aan dat één van zijn zonen heel ziek is omwille van het feit dat hij lid was van de LTTE. Meer bepaald zou zijn zoon een mentale ziekte hebben, kan hij niet goed praten en gaat hij nu naar een speciale school.

Ter staving van zijn huidig verzoek om internationale bescherming legt verzoeker nog volgende documenten neer: een certificaat van verblijfplaats, een medisch document van verzoekers zoon, een brief van een priester, een kopie van een brief van een priester, een brief van een parlamentslid, twee medische documenten, een foto van een lid van de LTTE, een envelop, een kopie van een DHL-envelop, kopieën van drie medische documenten, negen internetartikels en rapporten, een e-mail van zijn advocaat en een brief van zijn advocaat.

In de bestreden beslissing wordt verzoekers volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard omdat (i) in zoverre verzoeker zijn huidig verzoek deels steunt op de motieven die hij naar aanleiding van zijn eerste verzoek om internationale bescherming heeft uiteengezet, moet worden vastgesteld dat dit eerste verzoek om internationale bescherming werd afgesloten met een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan zijn verblijfplaats(en) de laatste jaren voor zijn komst naar België, zijn reisweg, het contact met zijn tweede echtgenote in de periode voor zijn vertrek uit Sri Lanka en hun weerzien in België, alsook zijn profiel en betrokkenheid bij de LTTE en activiteiten; (ii) verzoekers huidige verklaringen als zou hij wel degelijk lid zijn geweest van de LTTE onder de naam E. A. en dat zijn taak bestond uit het identificeren van personen die de LTTE bespioneerde, niet kunnen overtuigen nu deze op geen enkele objectieve wijze worden gestaafd en zijn verklaringen aangaande de reden waarom hij dit niet eerder heeft aangegeven niet kunnen overtuigen, zodat het feit dat hij dit slechts in het kader van zijn tweede verzoek om internationale bescherming aanhaalt zijn algemene geloofwaardigheid aantast; (iii) verzoekers huidige verklaringen bovendien nog steeds niet overeenstemmen met deze van zijn tweede echtgenote zodat moet worden vastgesteld dat hij ook op heden nog steeds nalaat om een duidelijk zicht te bieden op zijn werkelijk profiel en betrokkenheid bij de LTTE; (iv) verzoeker geen verdere verklaringen aflegt over zijn verblijfplaatsen voor zijn komst naar België en de zeer recent opgestelde documenten die hij neerlegt om zijn herkomst te staven een gesolliciteerd karakter vertonen en niet van die aard zijn om de ongeloofwaardigheid van het door hem beweerde verblijf tot 2015 in Sri Lanka te herstellen; (v) verzoeker over de problemen die hij in Sri Lanka had, meer bepaald een vermeende ontvoering en slagen en foltering, evenmin bijkomende verklaringen aflegt en de documenten die hij in het kader daarvan voorlegt niet kunnen overtuigen, zoals wordt toegelicht; (vi) verzoekers bewering als zou zijn zoon heel ziek zijn omdat hij lid is van de LTTE een blote bewering betreft die verzoeker op geen enkele wijze staft en het medisch attest van een ziekenhuis in Sri Lanka van 20 november 2018 betrekking heeft op een medische behandeling van zijn zoon in februari 2011 – dus zes jaar na de vermeende verwonding en medische behandeling, hetgeen

de bewijswaarde al vermindert – na een aanval door onbekenden en hieruit geenszins kan worden afgeleid welke de omstandigheden zijn waarin zijn zoon gewond raakte en wat de aanleiding was van het vermeende incident; (vii) wat betreft de door verzoeker aangehaalde medische problemen van hemzelf en zijn zoon, moet worden vastgesteld dat hij zich dient te richten tot de daartoe geëigende procedure (artikel 9ter van de Vreemdelingenwet); (viii) de (overige) door verzoeker voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen nu (1) de hoge graad van corruptie en het feit dat allerhande documenten tegen betaling kunnen worden verkregen de bewijswaarde van Sri Lankaanse documenten reeds relatieveert, (2) het certificaat van verblijfplaats, het medisch document van verzoekers zoon, de brief van de priester van St. Antony's Church en de brief van het parlementslid allen dateren van na de negatieve beslissing in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming en bijgevolg een gesolliciteerd karakter vertonen, (3) het certificaat van verblijfplaats werd opgesteld op initiatief van een familielid, (4) de brief van de priester van St. Antony's Church slechts een kopie betreft, (5) het medisch document van verzoekers zoon geenszins de bewering kan staven als zou zijn zoon zijn aangevallen door het leger, (6) de brief van de priester van St. Agnes' Church onvoldoende is om zijn profiel en problemen te staven omdat er slechts vage vermeldingen in terug te vinden zijn dat verzoeker de LTTE hielp en zijn persoonlijke problemen zelfs geheel niet worden vermeld in dit document, (7) de brief van parlementslid duidelijk is opgesteld op vraag van verzoekers zus, wiens naam echter niet overeenstemt met de naam die verzoeker als deze van zijn zus opgaf en zijn functie en taken bij de LTTE hoe dan ook niet worden omschreven in het document en de vermelding dat verzoeker de LTTE "zwaar steunde" berust op de verklaringen van die zus, (8) de enveloppe en de kopie van de DHL-zending hooguit aantonen dat verzoeker post ontving uit Sri Lanka, (9) de medische attesten geen sluitend bewijs zijn van de omstandigheden waarin hij deze verwondingen opliep en evenmin vermogen de tegenstrijdigheden en ongeloofwaardigheden in zijn verklaringen te verklaren of te weerleggen, (10) de foto van elf ongeïdentificeerde personen in burgerkledij niets vermag te staven en (11) de negen artikels en rapporten de bevindingen van de COI Focus "Sri Lanka: Risico bij terugkeer" van 29 mei 2018 niet vermogen om te buigen, te meer nu verzoeker geen zicht biedt op zijn ware profiel en betrokkenheid bij de LTTE en (ix) rekening houdend met in Sri Lanka niet kan worden besloten dat verzoeker, als Tamil, een reëel risico op ernstige schade loopt.

2.3.4. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk."

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Artikel 57/6/2, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Wanneer de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig paragraaf 1 een niet-ontvankelijkheidsbeslissing neemt, brengt hij de minister of diens gemachtigde ervan op de hoogte of een terugdrijving of verwijdering van verzoeker al dan niet leidt tot een schending van het non-refoulement beginsel in hoofde van verzoeker op grond van het onderzoek in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. "

2.3.5. Nog daargelaten de vaststelling dat er na de bestreden beslissing tal van nieuwe stukken werden neergelegd bevat de bestreden beslissing hoe dan ook geen advies inzake de verenigbaarheid van het non-refoulementbeginsel met een maatregel van terugdrijving of verwijdering.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 30 april 2019 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juni tweeduizend twintig door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER